ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 26ης Οκτωβρίου 2023*

«Προσφυγή ακυρώσεως – Θεσμικό δίκαιο – Πλήρης εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία – Έλλειψη πράξεως δεκτικής προσφυγής – Απαιτούμενη ομοφωνία μη επιτευχθείσα – Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη – Αίτημα χορήγησης προθεσμίας ώστε να καταστεί δυνατή η εκ νέου άσκηση της προσφυγής – Εν μέρει πρόδηλη αναρμοδιότητα»

Στην υπόθεση T-48/23,

Eugen Tomac, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον R. Duta, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

καθού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. da Silva Passos (εισηγητή), πρόεδρο, S. Gervasoni και I. Reine, δικαστές,

γραμματέας: V. Di Bucci

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή, ο προσφεύγων, Eugen Tomac, ζητεί, αφενός, την ακύρωση της «αποφάσεως» του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 8ης Δεκεμβρίου 2022, περί μη εγκρίσεως του σχεδίου 15218/22 αποφάσεως του Συμβουλίου σχετικά με την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία (στο εξής: σχέδιο 15218/22), και, αφετέρου, στην περίπτωση που δεν του αναγνωριστεί η ιδιότητα του προνομιούχου προσφεύγοντος, τη χορήγηση προθεσμίας ώστε να καταστεί δυνατή η εκ νέου άσκηση της προσφυγής, ενδεχομένως, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από άλλο θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνικό όργανο που ενεργεί υπό την ιδιότητα αυτή.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Ιστορικό της διαφοράς

2 Το κεκτημένο του Σένγκεν, κατά την έννοια του παραπέμποντος στο παράρτημα Α άρθρου 1 της αποφάσεως 1999/435/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1999, για τον ορισμό του κεκτημένου του Σένγκεν, προκειμένου να προσδιοριστεί, δυνάμει των οικείων διατάξεων της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η νομική βάση για κάθε μία από τις διατάξεις ή αποφάσεις που συνιστούν το κεκτημένο του Σένγκεν (ΕΕ 1999, L 176, σ. 1), αποτελεί corpus νομικών κανόνων που αποσκοπεί στη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα των κρατών μελών του χώρου Σένγκεν.

3 Η Συνθήκη του Άμστερνταμ προσάρτησε στη Συνθήκη ΕΕ και στη Συνθήκη ΕΚ το πρωτόκολλο για την ενσωμάτωση του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 1997, C 340, σ. 93). Εν συνεχεία, το προσαρτηθέν στη Συνθήκη ΕΕ πρωτόκολλο (αριθ. 19) σχετικά με το κεκτημένο του Σένγκεν το οποίο έχει ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2008, C 115, σ. 290) προσαρτήθηκε στη Συνθήκη της Λισσαβώνας (ΕΕ 2010, C 83, σ. 290).

4 Ειδικότερα, όσον αφορά τη Ρουμανία, το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, του Πρωτοκόλλου σχετικά με τους όρους και τις λεπτομέρειες της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2005, L 157, σ. 29, στο εξής: Πρωτόκολλο της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση), της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας και των προσαρμογών των συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2005, L 157, σ. 203), προβλέπει τα εξής:

«1. Οι διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν, […] το οποίο έχει ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και οι πράξεις που βασίζονται σε αυτό ή σχετίζονται άλλως με αυτό και απαριθμούνται στο Παράρτημα ΙΙ, καθώς και τυχόν άλλες πράξεις που έχουν εκδοθεί πριν από την ημερομηνία προσχώρησης, είναι δεσμευτικές για τη [Δημοκρατία της] Βουλγαρία[ς] και τη Ρουμανία και εφαρμόζονται σε αυτές από την ημερομηνία της προσχώρησης.

2. Οι διατάξεις αυτές του κεκτημένου του Σένγκεν, όπως ενσωματώθηκε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και οι πράξεις που βασίζονται σε αυτό ή σχετίζονται άλλως με αυτό, και οι οποίες δεν μνημονεύονται στην παράγραφο 1, ενώ είναι δεσμευτικές για τη [Δημοκρατία της] Βουλγαρία[ς] και τη Ρουμανία από την ημερομηνία της προσχώρησης, εφαρμόζονται σε έκαστο των κρατών αυτών μόνο με ευρωπαϊκή απόφαση του Συμβουλίου προς τούτο, μετά από εξακρίβωση σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διαδικασίες αξιολόγησης Σένγκεν ότι πληρούνται οι απαραίτητοι όροι για την εφαρμογή όλων των τμημάτων του σχετικού κεκτημένου στο συγκεκριμένο κράτος.

Το Συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, λαμβάνει απόφαση με ομοφωνία των μελών του που εκπροσωπούν τις Κυβερνήσεις των κρατών μελών, στα οποία ισχύουν ήδη οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου, και του αντιπροσώπου της Κυβέρνησης του κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να ισχύσουν οι εν λόγω διατάξεις […]».

5 Μετά την προσχώρησή της στην Ένωση, την 1η Ιανουαρίου 2007, η Ρουμανία προέβη, μεταξύ 2009 και 2011, σε σειρά ενεργειών στο πλαίσιο των διαδικασιών αξιολόγησης Σένγκεν, με σκοπό να ικανοποιήσει τα κριτήρια που απαιτούνται για την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν.

6 Στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 και στις 8 Ιουλίου 2011, η Προεδρία του Συμβουλίου κατάρτισε και στη συνέχεια τροποποίησε ένα πρώτο σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας και στη Ρουμανία, ήτοι το σχέδιο 14142/10, το οποίο κατέστη το σχέδιο 14142/1/10 (στο εξής: σχέδιο 14142/10).

7 Με ψήφισμα, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με το σχέδιο 14142/10 (ΕΕ 2012, CE 380, σ. 160), το Κοινοβούλιο έλαβε θέση υπέρ του σχεδίου αυτού.

8 Στα συμπεράσματα, της 9ης Ιουνίου 2011, σχετικά με την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολόγησης της κατάστασης ετοιμότητας της Ρουμανίας για την εφαρμογή όλων των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν (9166/3/11 REV 3), η σύνθεση «Αξιολόγηση Σένγκεν» της Ομάδας «Θέματα Σένγκεν» του Συμβουλίου σημείωσε την ολοκλήρωση των διαδικασιών αξιολόγησης Σένγκεν όσον αφορά τη Ρουμανία. Διαπιστώνοντας ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις σε όλους τους τομείς του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο μπορούσε να λάβει την απόφαση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση.

9 Μολονότι στις 24 Ιουνίου 2011 συμφωνήθηκε ότι η απόφαση για την προσχώρηση της Ρουμανίας στον χώρο Σένγκεν θα έπρεπε να ληφθεί το αργότερο τον Σεπτέμβριο του 2011, εντούτοις το Συμβούλιο ανέβαλε την ψηφοφορία για την έκδοση της εν λόγω απόφασης κατά τη συνεδρίαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2011.

10 Με ψήφισμα, της 13ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την προσχώρηση της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας στο Σένγκεν (ΕΕ 2013, CE 94, σ. 13), το Κοινοβούλιο επανέλαβε την υποστήριξή του για την προσχώρηση της Ρουμανίας στον χώρο Σένγκεν. Κάλεσε το Συμβούλιο να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τον σκοπό αυτό.

11 Το σχέδιο 14302/3/11 απόφασης του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 2011, το οποίο κατήρτισε η Προεδρία του Συμβουλίου, δεν τέθηκε σε ψηφοφορία στο Συμβούλιο κατά τη συνεδρίαση της 9ης Δεκεμβρίου 2011.

12 Με ψήφισμα, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία: κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά χερσαία, θαλάσσια και εναέρια σύνορα (ΕΕ 2020, C 388, σ. 18), το Κοινοβούλιο κάλεσε το Συμβούλιο, αφενός, να υποβάλει το συντομότερο νέο σχέδιο απόφασης για την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία, με βάση το σχέδιο 14142/10, και, αφετέρου, με μια ενιαία νομική πράξη, να λάβει άμεση απόφαση για την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα.

13 Εν συνεχεία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η Ρουμανία πληρούσε τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να αναγνωριστούν οι διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν ως εφαρμοστέες στο εν λόγω κράτος και κάλεσε το Συμβούλιο να λάβει τα αναγκαία προς τούτο μέτρα, με μια πρώτη ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, της 2ας Ιουνίου 2021, με τίτλο «Στρατηγική προς έναν πλήρως λειτουργικό και ανθεκτικό χώρο Σένγκεν» [COM(2021) 277 final], και στη συνέχεια με δεύτερη ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, της 24ης Μαΐου 2022, με τίτλο «Έκθεση για την κατάσταση του Σένγκεν 2022» [COM(2022) 301 final].

14 Με ψήφισμα, της 18ης Οκτωβρίου 2022, σχετικά με την προσχώρηση της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας στον χώρο Σένγκεν (ΕΕ 2023, C 149, σ. 11), το Κοινοβούλιο κάλεσε εκ νέου το Συμβούλιο να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την έγκριση απόφασης σχετικά με την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία έως το τέλος του 2022.

15 Έκθεση εμπειρογνωμόνων της 21ης Οκτωβρίου 2022, η οποία συντάχθηκε, υπό την εποπτεία της Επιτροπής, στο πλαίσιο εθελοντικής διερευνητικής αποστολής στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία σχετικά με την εφαρμογή του κεκτημένου του Σένγκεν και των εξελίξεών του από το 2011 (13906/22), επιβεβαίωσε τα συμπεράσματα των διαδικασιών αξιολόγησης που ολοκληρώθηκαν το 2011. Η έκθεση αυτή ανέφερε επίσης ότι η Ρουμανία είχε εφαρμόσει το κεκτημένο και τα εργαλεία του και είχε μάλιστα ενισχύσει την εφαρμογή τους σε όλους τους τομείς. Με ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, της 16ης Νοεμβρίου 2022, με τίτλο «Ενίσχυση του χώρου Σένγκεν με την πλήρη συμμετοχή της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας και της Κροατίας στον χώρο χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα» [COM(2022) 636 final], η Επιτροπή κάλεσε εκ νέου το Συμβούλιο να δεχθεί την προσχώρηση της Ρουμανίας στον χώρο Σένγκεν.

16 Στις 29 Νοεμβρίου 2022, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση, η Προεδρία του Συμβουλίου κατήρτισε το σχέδιο 15218/22.

17 Στις 8 Δεκεμβρίου 2022, η σύνθεση «Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις» (ΔΕΥ) του Συμβουλίου συνήλθε προκειμένου να αποφασίσει, στο πλαίσιο της πολιτικής διακυβέρνησης του χώρου Σένγκεν (δηλαδή του Συμβουλίου Σένγκεν) και των μη νομοθετικών δραστηριοτήτων, επί του σχεδίου 15218/22, το οποίο περιλαμβανόταν στο σημείο 3, στοιχείο α′, της ημερήσιας διάταξης της συνεδρίασης, που προέβλεπε ότι μπορούσε να ζητηθεί ψηφοφορία για ενδεχόμενη έγκριση. Κατά τη συνεδρίαση αυτή, ελλείψει ομοφωνίας των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών όσον αφορά το σχέδιο 15218/22, το σχέδιο αυτό δεν εγκρίθηκε.

18 Ο προσφεύγων είναι ευρωβουλευτής ρουμανικής ιθαγένειας.

19 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 15ης Δεκεμβρίου 2022, ο προσφεύγων ρώτησε τη Γενική Διευθύντρια ΔΕΥ της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου αν ήταν δυνατόν να του κοινοποιήσει τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας σχετικά με την πλήρη εφαρμογή του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία, η οποία είχε εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 2022, καθώς και τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής ή τη σχετική έκθεση.

20 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 16ης Δεκεμβρίου 2022, η Γενική Διευθύντρια ΔΕΥ της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου απάντησε στον προσφεύγοντα ότι, κατά την εν λόγω συνεδρίαση, το σχέδιο 15218/22 όντως δεν είχε εγκριθεί και ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 9 του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου, στο μέτρο που επρόκειτο για συζητήσεις επί μη νομοθετικής πράξεως μη ανοικτές στο κοινό, τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών δεν δημοσιοποιούνταν. Προσέθεσε ότι ούτε τα πρακτικά της διαδικασίας αυτής δημοσιοποιούνταν.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

21 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την «απόφαση» του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 2022 περί μη εγκρίσεως του σχεδίου 15218/22·

– στην περίπτωση που δεν του αναγνωριστεί η ιδιότητα του προνομιούχου προσφεύγοντος, να χορηγήσει προθεσμία ώστε να καταστεί δυνατή η εκ νέου άσκηση της προσφυγής, ενδεχομένως, από το Κοινοβούλιο ή από άλλο θεσμικό όργανο της Ένωσης ή εθνικό όργανο που ενεργεί υπό την ιδιότητα αυτή·

– να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

22 Κατά το άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, όταν το Γενικό Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της προσφυγής ή η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

23 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς διαφωτισθεί από τα έγγραφα της δικογραφίας και ότι είναι σε θέση να αποφανθεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

24 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, δεδομένου ότι το παραδεκτό της προσφυγής αποτελεί λόγο δημοσίας τάξεως που πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Γενικό Δικαστήριο, η έκδοση διατάξεως βάσει του άρθρου 126 του Κανονισμού Διαδικασίας δεν εξαρτάται από την αμφισβήτηση, εκ μέρους του καθού, του παραδεκτού της προσφυγής. Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, είναι αδιάφορο για την κρίση περί προδήλως απαραδέκτου το γεγονός ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν επιδόθηκε στο καθού και ότι, επομένως, το καθού δεν μπορούσε να προβάλει τον προδήλως απαράδεκτο χαρακτήρα της προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 5ης Μαρτίου 2020, Credito Fondiario κατά ΕΣΕ, C-69/19 P, EU:C:2020:178, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

25 Από πάγια νομολογία σχετική με το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως προκύπτει ότι για τον χαρακτηρισμό των προσβαλλομένων πράξεων σημασία έχει η ουσία των πράξεων και η βούληση των συντακτών τους. Συναφώς, αποτελούν, κατ' αρχήν, πράξεις δεκτικές προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, όλες οι πράξεις που εκδίδονται από τα θεσμικά όργανα, ανεξάρτητα από τη φύση ή τη μορφή τους, με τις οποίες καθορίζεται οριστικώς η θέση του θεσμικού οργάνου κατά το πέρας της διοικητικής διαδικασίας και οι οποίες αποσκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 2008, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, C-521/06 P, EU:C:2008:422, σκέψη 42, της 26ης Ιανουαρίου 2010, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, C-362/08 P, EU:C:2010:40, σκέψη 52, και της 19ης Νοεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-63/12, EU:C:2013:752, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών πρέπει να εξακριβωθεί αν, εν προκειμένω, η μη έγκριση από το Συμβούλιο του σχεδίου 15218/22 συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

27 Είναι αληθές, όπως υπογραμμίζει ο προσφεύγων, ότι από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση προκύπτει ότι η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία μπορεί να λάβει χώρα μόνον μετά από εξακρίβωση σύμφωνα με τις διαδικασίες αξιολόγησης Σένγκεν ότι πληρούνται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος οι απαραίτητοι όροι για την εφαρμογή όλων των τμημάτων του σχετικού κεκτημένου (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω). Είναι επίσης αληθές ότι, εν προκειμένω, η εξακρίβωση αυτή ολοκληρώθηκε με την έκδοση στις 9 Ιουνίου 2011 των συμπερασμάτων της σύνθεσης «Αξιολόγηση Σένγκεν» της Ομάδας «Θέματα Σένγκεν» του Συμβουλίου (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω).

28 Εντούτοις, υπογραμμίζεται ότι, κατά τις ίδιες αυτές διατάξεις, η ολοκλήρωση των διαδικασιών αξιολόγησης Σένγκεν και της εν λόγω εξακρίβωσης αποτελεί απλώς ένα στάδιο της διαδικασίας, το οποίο πρέπει να συνοδεύεται από διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, ακολουθούμενη από την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία.

29 Προ πάντων, από το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση προκύπτει ότι τέτοια απόφαση μπορεί να εκδοθεί από το Συμβούλιο μόνο με ομοφωνία των μελών του που εκπροσωπούν τις κυβερνήσεις των κρατών μελών, στα οποία ισχύουν ήδη οι διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν και του αντιπροσώπου της Κυβέρνησης της Ρουμανίας στην οποία πρόκειται να ισχύσουν οι εν λόγω διατάξεις.

30 Επομένως, παρά την ολοκλήρωση των διαδικασιών αξιολόγησης Σένγκεν, η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση απόφαση του Συμβουλίου υφίσταται και, επομένως, παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα για τον προσφεύγοντα μόνον αν εκδοθεί με ομοφωνία υπό τις προϋποθέσεις που υπενθυμίζονται στη σκέψη 29 ανωτέρω (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 13ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-27/04, EU:C:2004:436, σκέψη 30).

31 Εν προκειμένω, υπογραμμίζεται ότι, παρά την ολοκλήρωση των διαδικασιών αξιολόγησης Σένγκεν και την έκδοση των ψηφισμάτων του Κοινοβουλίου της 8ης Ιουνίου και της 13ης Οκτωβρίου 2011, της 11ης Δεκεμβρίου 2018 και της 18ης Οκτωβρίου 2022, δεν επιτεύχθηκε στο Συμβούλιο η απαιτούμενη ομοφωνία των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των οικείων κρατών μελών όσον αφορά την ψηφοφορία επί του σχεδίου 15218/22 (βλ. σκέψη 17 ανωτέρω).

32 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι το άρθρο 4 του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση δεν τάσσει καμία προθεσμία κατά την εκπνοή της οποίας η απόφαση του Συμβουλίου, η οποία μνημονεύεται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, πρέπει να έχει ληφθεί ή λογίζεται ότι έχει ληφθεί.

33 Συνεπώς, θα ήταν αντίθετο προς το γράμμα του άρθρου αυτού, το οποίο προβλέπει ρητώς διαδικασία αποτελούμενη από πλείονα στάδια και δεν τάσσει προθεσμία προς τούτο, να συναχθεί από την ολοκλήρωση των προηγουμένων σταδίων ότι το Συμβούλιο απώλεσε την εξουσία να εκδώσει, με ομοφωνία των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των οικείων κρατών μελών, απόφαση κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου. Επομένως, η ολοκλήρωση των σταδίων

αυτών ή κάθε άλλη λήψη θέσεως εκ μέρους θεσμικού οργάνου της Ένωσης δεν μπορεί να δεσμεύει τους εν λόγω αντιπροσώπους ή να δημιουργεί τεκμήριο ότι έλαβαν θέση, πριν από την επίσημη έκδοση τέτοιας απόφασης υπό τους όρους που υπενθυμίζονται στη σκέψη 29 ανωτέρω.

34 Ως εκ τούτου, εξακολουθεί να υφίσταται η δυνατότητα για το Συμβούλιο να επανεγγράψει το σχέδιο 15218/22 στην ημερήσια διάταξη νέας συνεδρίασης ή για την Προεδρία του Συμβουλίου να καταρτίσει νέο σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στη Ρουμανία. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η ψηφοφορία επί του σχεδίου 15218/22 δεν αναιρεί την ολοκλήρωση των σταδίων που προηγούνται της έκδοσης απόφασης του Συμβουλίου κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση, ήτοι, με άλλα λόγια, δεν συνεπάγεται επανέναρξη της προβλεπόμενης στο άρθρο αυτό διαδικασίας στο σύνολό της.

35 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι, ελλείψει της απαιτούμενης ομοφωνίας, το Συμβούλιο δεν έχει λάβει καμία απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση και ότι η ψηφοφορία που συνεπάγεται τη μη έγκριση του σχεδίου 15218/22 δεν ισοδυναμεί, αυτή καθεαυτήν, με άρνηση του Συμβουλίου να λάβει μεταγενέστερα τέτοια απόφαση.

36 Επομένως, η μη έγκριση του σχεδίου 15218/22 δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεπάγεται την έκδοση πράξεως δεκτικής προσφυγής κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 13ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-27/04, EU:C:2004:436, σκέψη 34).

37 Εξάλλου, το συμπέρασμα αυτό δεν αντιβαίνει στο δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι, κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δεν έχει ως αντικείμενο την τροποποίηση του συστήματος δικαστικού ελέγχου που προβλέπουν οι Συνθήκες, ιδίως δε των κανόνων σχετικά με το παραδεκτό των προσφυγών που ασκούνται απευθείας ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης [βλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2020, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych κατά Επιτροπής, C-560/18 P, EU:C:2020:330, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και διάταξη της 20ής Μαΐου 2021, LG κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-482/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:290, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, διάταξη της 27ης Απριλίου 2021, Macías Chávez κ.λπ. κατά Ισπανίας και Κοινοβουλίου, T-719/20, EU:T:2021:216, σκέψη 37 (μη δημοσιευθείσα)]. Πράγματι, δεδομένου ότι, όπως διευκρινίστηκε ανωτέρω, η ψηφοφορία που συνεπάγεται τη μη έγκριση του σχεδίου 15218/22 δεν αποτελεί απόφαση ληφθείσα από το Συμβούλιο κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου της Πράξεως Προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ένωση και δεν συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής, δεν μπορεί να γίνει επίκληση του δικαιώματος του προσφεύγοντος σε πραγματική προσφυγή προκειμένου να ματαιωθεί η εφαρμογή των κανόνων περί παραδεκτού στην υπό κρίση προσφυγή (πρβλ. διάταξη της 20ής Μαΐου 2021, LG κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-482/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:290, σκέψη 64).

38 Επομένως, το πρώτο αίτημα περί ακυρώσεως της «αποφάσεως» του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 2022 περί μη εγκρίσεως του σχεδίου 15218/22, πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτο, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν τα επί της ουσίας επιχειρήματα που προέβαλε συναφώς ο προσφεύγων.

39 Εξάλλου, όσον αφορά το δεύτερο αίτημα, με το οποίο ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο, εφόσον δεν αναγνωρίσει στον προσφεύγοντα την ιδιότητα του προνομιούχου προσφεύγοντος, να χορηγήσει προθεσμία ώστε να καταστεί δυνατή η εκ νέου άσκηση της προσφυγής από το Κοινοβούλιο ή άλλο θεσμικό όργανο της Ένωσης ή εθνικό όργανο που ενεργεί υπό την ιδιότητα αυτή, αφενός, υπογραμμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η ιδιότητα του προνομιούχου προσφεύγοντος αναγνωρίζεται περιοριστικώς σε κράτος μέλος, στο Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο ή στην Επιτροπή. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εν λόγω ιδιότητα δεν μπορεί να αναγνωριστεί, εν προκειμένω, στον προσφεύγοντα.

40 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να «χορηγήσει προθεσμία» στο Κοινοβούλιο, σε άλλο θεσμικό όργανο της Ένωσης ή στη Ρουμανία προκειμένου να ασκήσει προσφυγή κατά της «αποφάσεως» του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 2022, περί μη εγκρίσεως του σχεδίου 15218/22. Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προθεσμίες για την άσκηση προσφυγής, δεδομένου ότι έχουν θεσπιστεί χάριν της σαφήνειας και της ασφάλειας των εννόμων καταστάσεων και προς αποφυγή κάθε δυσμενούς διακρίσεως, είναι δημοσίας τάξεως και δεν επαφίενται ούτε στη διάθεση των μερών ούτε του δικαστή (βλ. διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 2007, Estaser El Mareny κατά Επιτροπής, T-274/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:323, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

41 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα περί χορήγησης προθεσμίας και, ως εκ τούτου, το δεύτερο αίτημα της προσφυγής, λόγω πρόδηλης αναρμοδιότητας.

42 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει λόγω πρόδηλης αναρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να χρειάζεται να επιδοθεί στο Συμβούλιο.

Επί των δικαστικών εξόδων

43 Δεδομένου ότι η παρούσα διάταξη εκδίδεται πριν από την επίδοση του δικογράφου της προσφυγής στο Συμβούλιο και πριν αυτό υποβληθεί σε δικαστικά έξοδα, αρκεί η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο προσφεύγων φέρει τα δικαστικά έξοδά του, σύμφωνα με το άρθρο 133 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει λόγω πρόδηλης αναρμοδιότητας.

2) Ο Eugen Tomac φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Λουξεμβούργο, 26 Οκτωβρίου 2023.

Ο Γραμματέας
V. Di Bucci

Ο πρόεδρος
R. da Silva Passos